

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

De eo quod scriptu[m] est, sicut q[ui] mel comedit multum, non est ei
bonum, sic scrutator est maiestatis, opprimet[ur] à gloria, & quod
scripturas scrutari, non idem fit quod scrutatorem esse ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

RVPERTI ABBATIS

TVITIENSIS DE GLORIFICATIONE TRI-

nitatis, & processione sancti spiritus. Liber .IX.

¶ De eo quod scriptum est, sicut qui mel comedit multum, non est ei bonum: sic qui scrutator est maiestatis, opprimetur a gloria, & quod scripturas scrutari non idem sit quod scrutatorem esse maiestatis. Cap. .I.

Prouer. 25.

Eccle. 5.

Premiū laboris post hanc uitam.

Iob. 35.

Argumentum huius libri noni. Prouer. 9.

LORIFICATIONEM TVAM LO-

quentes reuerenda Trinitas unus deus, iam dudū sub uirga timoris tui pauemus, dū & tua laude nunquā cessandū & nihilominus multiloquiū esse cauendū nō ignoramus. Scriptū est em̄, sicut qui mel comedit multū, non est ei bonū: sic qui scrutator est maiestatis, opprimetur a gloria. Et alibi. Deus em̄ in cælo, & tu super terram, iccirco pauci sint sermones tui. Attamen, nunquid scrutari scripturas, id est quod scrutatorem esse maiestatis? Aut ei, qui quod loquitur, nō loquitur extra regulā siue autoritatē scripturarū, ueritatis, nunquid recte dicas, non pauci, sed multi sunt sermones tui? Cœptam igitur laudationē domini adhuc loquetur

os meum, & hoc opus iam octo libellis protrahctum, in isto nono libello concludam. ¶ Quod cum fecero, d̄ spiritus, patris & filij, quæ merces huius operi? Immo quæ gratia, pro ista gratia? Liceat homini interiori suam intentionem siue expectationem breuiter & occulte significando, uti uerbis beati Iob. Duo tantum (inquit) ne facias mihi, & tunc a facie tua non abscondar. Manum tuam longē fac a me, & fortitudo tua non me terreat. Quod est dicere. De peccatis meis uindictam non sumas, & principes tenebrarum mihi non occurrant, & tunc in exitu suo dicet anima mea, beneficij largitate exhilarata. Ecce quod cupiui iam uideo, quod speraui iam teneo, ab eius facie non sum abscondita post exuitias corporis, quem in corpore posita tota dilectione fidei dilexi. ¶ Huius igitur libri ultimi materia tu mihi esto domus sanctissima, cum tuis septem columnis quam sapientia sibi edificauit. Nam tui quidem in superioribus loco quodam memini, sed septem columnarum sacramentum, quod fere omnibus notum est, hucusque distuli, noticiæ communis siue usitatae lectioni supererogare cupiens aliquid in domo ista, quæ est templum corporis dominici, ad laudem spiritus sancti a patre & filio procedentis.

¶ Quod domus illa, quam sapientia sibi edificauit, sit corpus Christi & quod in istam domum processio spūs sancti tertio celebrata sit, primo ad edificandum, secundo ad exornandum, tertio ad dedicandum. Cap. .II.

3. Reg. 7. 8.

1. Para. 22.

solennibus

Ic ergo in primis illud memorare libet, quia in domum istam processio spiritus sancti tertio celebrata est, secundum typum domus illius siue templi manufacti, quod Salomon magna sapientia edificauit, mira gloria decorauit, magna solennitate dedicauit. Etenim spiritus sanctus domum istam non manu factam templum dominici corporis, sapienter per semetipsum edificauit, deceter exornauit, gloriose ac feliciter dedicauit. A edificauit (inquā) in ipsa uerbi incarnatione, exornauit in illius ueri hominis manifestatione, dedicauit in eiusdem sacrosancta resurrectione. Quā uide licet dedicationē ille innuit Psalmi. 29. titulus, Psalmus cantici in dedicatione domus Dauid. Mittit em̄ nos titulus ad historiā & historiæ intelligentiā sacræ, quæ sicut David impensa & apparatu suo p̄ manū Salomonis templū domino edificauit, & postea cū iocunditate & solennitatibus uerbis ad laudē dñi dedicauit: sic corpus Christi scdm̄ singularem natiuitatem, & immunitatē a peccato, fuit edificatū: post resurrectione uero secundū impassibilitatē & immortalitē, æterna gloria manet dedicatū. Manifestationem uero illā dicimus qua ma